

И С К А Н Е

1. до КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД на РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

2. от Гражданина на Република България Иван Боянов Христов
живущ гр. В. Търново ул. " Никола Габровски " №53 ап.15
според когото

3. Заинтересувани институции и лица, които трябва да вземат участие по делото са:

- а) Президента на Република България
- б) Народното събрание на Република България (или неговия Председател)
- в) Министерския съвет на Република България (или Министъра на Правосъдието)
- г) Върховния съд на Република България
- д) Главния Прокурор на Република България
- е) Централната изборителна комисия на Република България
- ж) Всички политици кандидатствали в Президентските избори на 12.01.1992 год. (или поне лицето Георги Петрушев - кандидат от БББ*)

Забележка: седалищата (адресите) на институциите и лицата по букви "а" ÷ "е" са в гр. София, а на лицата по буква " ж " са на разположение на ЦИК.

4. Обстоятелствата, върху които се основава искането са следните:

Воден от свободните си съвест, мисъл и воля и решавайки да занина да работя в чужбина и да се кандидатирам за Президент в следващите президентски избори (сиреч да упражня правата си дадени ми от чл.35, чл.37 ал.1 чл.48 ал.1 и 3 и чл.93 ал.2 от К-ята на РБ) бях смутен от текста на чл.93 ал.2. Запознат бегло (от СМИ) и със затрудненията, които имаха кандидата Георги Петрушев (Жорж Ганчев), ЦИК и Върховния съд при регистрацията в отминалите президентски избори, реших упражнявайки правото си по чл.41 ал.2 от К-ята да се обърна към Вас, като към един компетентен орган на Държавната власт, със следното ИСКАНЕ:

5. КОНСТИТУЦИОННИЯТ СЪД на Република България упражнявайки правомощието си по чл.149 ал.1 т.1 да даде задължително тълкуване на чл.93 ал.2 от К-ята и по конкретно как следва да се разбира текста: "...и е живял последните пет години в страната".

Според мен текстът е безусловен и еднозначен, т.е. кандидата трябва да е живял непрекъснато пет години в страната. Ако беше например: "...ПРЕЗ последните пет години", тогава можеше да се каже, че ще е достатъчно на въпроса: "Живял ли си ПРЕЗ последните пет години в страната?" да отговориш с " Да ", независимо дали си живял 4 години или 6 месеца или 1 ден, важното е че си "живял" (без да се пита колко ОТ тия 5 години.). Отсъствието на думата "ПРЕЗ" прави невъзможен въпроса: "Колко си живял?", защото се подразбира, че "живеенето" се отнася за целия период. Същото се разбира и от членуването на думата "последни".

* Използваните съкращения виж на края на искането

Предполагам подобно на неето становище е имала и ЦИК, когато е отказала да регистрира кандидата Георги Петрушев, а Върховният съд (според мен и доколкото съм запознат от СМИ) с РЕШЕНИЕ №324 от 17.12.1991г. явно е преценил друго; или може би притеснен от липсата на време и лишен от възможността да сезира КС - вж. чл.150 ал.1 и § 2, 3 и 4 от К-ята; прие, че ЦИК след като е отклонила регистрацията тълкувайки К-ята е превишила правомощията си. На това основание Върховният съд предписва да се регистрира лицето; без да съобрази, че всъщност ЦИК не е дала ЗАДЪЛЖИТЕЛНО ТЪЛКУВАНЕ на К-ята, а просто е изтълкувала за себе си текста и е постъпила съобразно това как го е разбрала (изтълкувала). Според мен никой съд не може да постъпи по друг начин; той трябва първо за себе си да изтълкува текста (да му стане ясен) и едва тогава да отсъди по него (а може би Върховният съд си е направил тълкуване - по-вярно от това на ЦИК?).

Щом ЦИК (която е един вид "специализиран съд") и Върховния съд на Република България имаха различия по един текст от К-ята (или поне техните решения водят до противоположни резултати) значи текста е неясен, затова моля изяснете го.

Осъзнавайки ясно основния мотив за евентуалното отклоняване на искането ми, но отчитайки факта, че КС все пак (предполагам) ще действа по моя инициатива; съгласно чл.26 ал.1 от ПОДКС или чл.19 от ЗКС и ВЪПРЕКИ чл.17 от ПОДКС респективно чл.150 ал.1 от К-ята; дори и да е само по първата фаза на конституционното дело - образувано съгл. разпоредбата на чл.20 ал.1 от ПОДКС; си позволявам да се опитам да Ви убедя, че чл.150 ал.1 от К-ята не може да бъде причина за отклоняване на искането ми; или по точно, ако бъде то ще се нарушат други Конституционни (и-законови) текстове, което от своя страна довежда нещата до три нови "процесуални" нови искания по въпроси все от Вашата компетентност.

5.1. Първо една чисто формална (процесуална) пречка за отклоняването на искането ми е разпоредбата на чл.21 ал.5 от ЗКС. Същата според мен е противоконституционна и настоявам да я обявите за такава, тъй като създава условия за умислено или не блокиране дейността на Вашия почитаем съд и прави невъзможно произнасянето Ви по въпроси, по които има мотивирано отклонено искане - не по причина съществуването на искането, а по причина - изхождане от органи и лица извън посочените в чл.17 (в Държавен в-к пише чл.11 - вж. чл.26 ал.1) на ПОДКС. Тоест, ако Ви отклоните искането ми с мотив "отсъствието" на моята "длъжност" (и име) в чл.150 ал.1 на К-ята, то от чл.21 ал.5 на ЗКС следва, че дори и да получите в последствие искане по същия въпрос (предмет) от оправомощен да Ви сезира, Ви не ще можете да упражните правомощието си без да нарушите оспорваната от мен разпоредба на ЗКС и дори ще сте задължени от същата да заявите, че никой вече няма право да прави искане по същия предмет?! (а ако някой все пак направи такова то съгл. чл.27 от ЗКС Председателят на КС му налага глоба) Създава се абсурдното положение: "неоправомощен" да сезира КС може да "отнеме" правомощията на "оправомощения" (и на самия КС), при това с помощта на акта на КС издаден в отговор на "неправомерното" му сезиране?!

Както вече споменах - това е една чисто формална (процесуална) пречка за отклоняването на искането ми и искрено се надявам, че с лекота ще я отстраните (например с промяна на ПОДКС), а така също че ще приемете искането ми за добронамерено.

5.2. Второто и по съществено според мен е, че ако отклоните искането ми по причина наличието на чл.16 от ЗКС, чл.26 ал.1 от ПОДКС, в крайна сметка чл.150 ал.1 от К-ята, Ви ще ме лишите от правото ми по чл.41 ал.2 и ще поставите институцията си извън

обхвата на същия и дори на чл.1 ал.2 от К-ята. Вместо да изпълните разпоредбата на чл.4 ал.2 и ми гарантирате правото, създавайки условията за свободното ми развитие ("по пътя към президентството"), което единствено Вие можете и сте упълномощени да сторите; Вие ще направите нещо друго, във всички случаи разминаващо се с предвиденото в чл.1 на ЗКС и дори пренебрегващо разпоредбите на чл.5 ал.1 и 2, чл.6 и чл.57 ал.1 от К-ята (и върховния и принцип!).

Във връзка с горното, второто ми "процесуално" искане е за обявяване противоконституционност на чл.16 от ЗКС, тъй като отнема право, което К-ята дава. Конституцията допуска според мен посредством чл.41 ал.2 получаване на информация от (а не за!) Конституционния съд, като един от органите по смисъла на чл.1 ал.2 от К-ята, а ЗКС посредством чл.16 (във вида в който е) не допуска тая възможност т.е.в ЗКС няма "аналога" на чл.41 ал.2 от К-ята.

5.3. Трето и последно. Наред с въпроса за противоконституционността на чл.16 от ЗКС стои и въпросът за тълкуване на Конституционни текстове, а именно: Текстът на чл.150 ал.1 отменя ли правото на Гражданите от чл.41 ал.2 да се обръщат към Конституционния съд както към всеки друг орган на държавната власт и да изискват от него нужната им и представляваща за тях законен интерес информация? Аз мисля, че не би следвало да го отменя.

Г-жо и Г-да съдим, всъщност аз искам от Вас, упражнявайки правомощието си по чл.149 ал.1 т.1 от К-ята да дадете ИНФОРМАЦИЯТА, КОЯТО ДА ОПРЕДЕЛИ ЕДНОЗНАЧНО УСЛОВИЯТА, НА КОИТО ТРЯБВА ДА ОТГОВАРЯМ ЗА ДА МОГА ДА УПРАЖНЯ ПРАВОТО СИ (ВАЛИДНО) ДА КАНДИДАТСТВАМ ЗА ПРИДОБИВАНЕ НА НЯКАКВИ ПРАВОМОЩИЯ (в случая президентски). При това тая ИНФОРМАЦИЯ следва да ми гарантира, че съответните органи няма да имат законово основание за отклоняване на кандидатурата ми, ако удовлетворявам ЕДНОЗНАЧНО определените условия. Доколкото това може да стане с даване на ЗАДЪЛЖИТЕЛНО ТЪЛКУВАНЕ НА КОНСТИТУЦИЯТА, дотолкова аз отправям настоящото искане до Вас и дотолкова претендирам, че мога ВАЛИДНО ДА ВИ СЕЗИРАМ на основание чл.41. ал.2 във връзка с чл.1 ал.2; чл.4; чл.5 ал.1 и 2 и чл.57 ал.1 от К-ята

Ако все пак искът ми бъде отклонен аз държа и съм готов да получа от Вас желаната от мен ИНФОРМАЦИЯ, независимо от формата на носителя и (стига да намерите такъв) - стига да отговаря на посочената по горе характеристика.

Може да приемете искането ми и като едно мнение по смисъла на чл.39 ал.1 или като едно предложение по чл.45 от К-ята, но съобразявайки се и със втората алинея на чл.39 и първата на чл.41, си запазвам правото (дадено ми от последната) да предоставя настоящото искане и всички получени и свързани с него материали, както на визираните от мен заинтересувани страни, така и на средствата визиранни в чл. 40 ал.1 независимо от фазата, в която се намира конституционният процес и независимо от това дали има или няма такъв. Запазвам си и правото да потърся в съответствие с чл.7 отговорност от държавни органи и длъжностни лица, ако кандидатурата ми за президент бъде отхвърлена във връзка с чл.93 ал. 2 - текста за пет годишния срок.

6. Изх. № 1 / 02.07 1992г.

/важи без печат/

7. Подпис: .....

8. Доказателства за обстоятелствата, върху които се основава
искането - съгл. приложения 1 ÷ 3

ЗАБЕЛЕЖКА: Приложения 2 и 3 само посочвам и не представям
тъй като едни от тях се намират в органи и лица, от които аз не мога
да ги изискам (КС може), а другите са общодостъпни.

9. Настоящото искане е изпратено препоръчано по пощата до КС
в 9 (девет) екземпляра.

ИЗПОЛЗВАНИ СЪКРАЩЕНИЯ:

К-я(та) = Конституция(та)	*	БББ = Български бизнес блок
	*	
ЗКС = Закон за Конституционен съд	*	КС = Конституционен съд
	*	
ПОДКС = Правилник за организацията на дейността на Конституционния съд	*	СМИ = Средства за масова информация

Приложение №1
към т.4

Д Е К Л А Ц И Я

Аз долу (и горе) подписаният Иван Боянов Христов - 43 годишен
машинен инженер, неосъждан, не поставен под запрещение, гражданин
САМО на Република България - по рождение, заявявайки своите
намерения: да омина да работя в чужбина и да се кандидатирам за
Президент на Република България в следващите президентски избори, се
задължавам да се опитам да разбера и удовлетвори изискванията на
чл.93 ал.2 от Конституцията (и на избирателния закон).

02.07.....1992.г
гр. В. Търново

Декларирал: .....

Приложение №2
към т.т.4 и 5

1. Решение №43 от 18.12.1991г. - на ЦИК
2. Решение №324 от 17.12.1991 г., постановено по дело №
1254/91 - на Върховният съд на Република България

Приложение №3
към т.т.1 ÷ 9

1. КОНСТИТУЦИЯ НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ - приета на 12 юли
1991г. от Седмото Велико народно събрание
2. ЗАКОН ЗА КОНСТИТУЦИОНЕН СЪД - приет на 30 юли 1991 г. от
Седмото Велико народно събрание
3. ПРАВИЛНИК ЗА ОРГАНИЗАЦИЯ НА ДЕЙНОСТТА НА КОНСТИТУЦИОННИЯ
СЪД - приет на 6 декември 1991г. от членовете на Конституционния съд